

Sygn. akt II Ka 565/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marzena Głuchowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2015 r.

sprawy **P. C.**

obwinionego o wykroczenie z art. 86 §1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 15 lipca 2015 r. sygn. akt VII W 886/13

zaskarżony wyrok uchyla i na podstawie art. 5§1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45§1 kw postępowanie w sprawie P. C. umarza wobec przedawnienia karalności wykroczenia; stwierdza, że koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 565/15

UZASADNIENIE

P. C. został obwiniony o to, że w dniu 13 września 2013 r. o godz. 02.35, w miejscowości N., na drodze K-2, spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując pojazdem ciężarowym m-ki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą m-ki K. o nr rej. (...) nie zachował bezpiecznego odstępów od pojazdu ciężarowego poprzedzającego m-ki S. o nr rej. (...) uderzając w jego tył i doprowadzając do jego wywrócenia się na prawy bok, w wyniku czego kierujący pojazdem S. doznał obrażeń ciała kategorii lekkich,

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 15 lipca 2015 r., sygn. akt VII W 886/13:

I. obwinionego P. C. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 86 § 1 kw i za czyn ten na podstawie art. 86 § 1 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 500 złotych;

II. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 50 złotych oraz kwotę 100 złotych tytułem pozostałych kosztów postępowania.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wniósł obwiniony P. C.. Orzeczeniu temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego oraz procesowego, nie przytaczając jednocześnie przepisów, które w jego ocenie zostały naruszone. Z

uzasadnienia wniesionej apelacji wynika, iż obwiniony nie zgadza się z oceną materiału dowodowego, jaką dokonał Sąd I instancji, w jego ocenie jest niewinny, a za zdarzenie odpowiada kierujący pojazdem S.. Niezależnie od zarzutów, obwiniony wskazał, iż z dniem 13 września 2015 r. (a zatem 6 dni po wniesieniu apelacji) nastąpi przedawnienie karalności wykroczenia, o które jest obwiniony.

Podnosząc powyższe, obwiniony wniósł o:

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, ewentualnie
- zmianę wyroku i uniewinnienie go od zarzucanego wykroczenia, lub
- umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienie karalności wykroczenia, które nastąpi z dniem 13 września 2015 r.

Na rozprawę odwoławczą nikt się nie stawił.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego okazała się o tyle zasadna, że doprowadziła do umorzenia postępowania w sprawie P. C. wobec przedawnienia karalności wykroczenia. Wskazać należy, iż w dacie wydania wyroku przez Sąd I instancji oraz w dacie wniesienia przez obwinionego środka odwoławczego od tego wyroku, tj. w dniu 08 września 2015 r. (data prezentaty Biura Podawczego Sądu Rejonowego w Siedlcach) karalność wykroczenia jeszcze nie nastąpiła.

Wobec faktu, iż do popełnienia czynu przypisanego P. C. doszło w dniu 13 września 2013 r., zaś postępowanie w stosunku do jego osoby wszczęto w dniu 10 grudnia 2013 r. (k. 27), przyjąć należało, że karalność przypisanego mu wykroczenia ustala z końcem dnia 13 września 2015 r., albowiem z upływem tegoż dnia upłynęły 2 lata od popełnienia tego czynu (art. 45 § 1 kw).

W tym stanie rzeczy, w związku z okolicznością, iż doszło do zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia orzekania (art. 5 § 1 pkt 4 kpw), stanowiącej zarazem bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 kpw, Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie, zaś na podstawie art. 118 § 2 kpw stwierdził, że koszty procesu w tejże sprawie ponosi Skarb Państwa. Powyższe sprawiło, że bezprzedmiotowym stało się poddanie analizie argumentacji wysuniętej przez apelującego.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.